

به نام خدای بخشنده‌ی مهربان

یک وقت پیش خودم فکر کردم: «من که از قارون بدتر نیستم!» ما هیچ‌کدام از قارون بدتر نیستیم. خدا به موسی می‌گوید: «اگر او به من رو کرده بود، من از او می‌گذشتم.»

آیت‌الله مجتبی‌ی تهرانی

فهرست

۱	
۲	
۳	
۴	
۵	
۶	

مجله فرهنگی، اجتماعی
دو هفته‌نامه آنلاین تابستانه

دوره دوم، شماره اول
چهارشنبه، ۲۵ تیرماه ۱۳۹۳

صاحب‌امتیاز: موسسه فرهنگی هنری هفت‌برکه گراش
مدیر مسئول: مسعود غفوری
سردبیر: محمدامین نوبهار
دبیر سایت: فاطمه یوسفی

نویسندگان این شماره:
امیرحسین پورشمسی، امیرحسین نوبهار
ریحانه رهنورد، سارا ورزی

تلفن: ۰۷۸۲ - ۲۲۲ ۹۹۷۰

پیامک: ۰۹۳۷۴۹۰۹۶۰۰

ایمیل: Haftsaneh@gmail.com

دنبال کنید

هفت‌سانه را در

ما برگشتیم!

سرمقاله

محمد امین نوبهار

به دوره جدید هفتسانه خوش آمدید. این اولین شماره از پنج شماره‌ی مجله چندرسانه‌ای ما است که پیش روی شما قرار گرفته است. ما بچه‌های هفتسانه در این تابستان سعی مان در این جهت است که بتوانیم یک مجله پر و پیمان را به دست شما دوستانمان برسانیم. همین اول کار باید بگوییم که این کار یک طرفه نمی‌شود. می‌شود؟ این که هی ما بنویسیم و شما جوابمان را ندهید، تشویقمان نکنید و ضعف‌هایمان را نگوئید که راهی را پیش نمی‌برد. پس همین جا و در اولین سرمقاله دوهفته‌نامه هفتسانه تابستانه ۹۳ از شما صمیمانه می‌خواهیم که نظرتان را درباره کارمان برایمان بنویسید. محل ما هم که مشخص است: سایت گریشنا، بخش هفتسانه!

هفتسانه امسال با دوره‌ی گذشته تفاوت‌هایی دارد که اگر خواننده سال قبلمان بوده باشید حتما تا الان متوجه آن شده‌اید. هفتسانه امسال دیگر نسخه چاپی ندارد. چرا؟ چون تقریباً همه‌ی بچه‌های هفتسانه دیگر نوشتن را یاد گرفته‌اند و این بار می‌خواهیم یک قدم جلوتر برویم و با قالب‌های دیگر دنیای خبر و رسانه آشنا شویم. در این دوره، ما علاوه بر نوشته‌هایمان، که بخش ثابت هر شماره هستند، در هر شماره می‌خواهیم خبرها، گزارش‌ها و یادداشت‌هایمان را با قالب‌های دیگری همچون عکس، صوت و فیلم به سمع و نظر شما برسانیم. البته در این شماره شما فقط عکس و متن می‌بینید و بخش‌های دیگر به مرور به نشریه اضافه می‌شود. هر چند هنوز درست نمی‌دانیم چقدر موفق خواهیم شد اما بدانید که ما تمام تلاشمان را می‌کنیم که کوله‌پشتی خبرنگاریمان پرکاربردتر از همیشه باشد.

در این شماره مجله هفتسانه به سراغ یک موضوع آشنا اما پیچیده رفته‌ایم: «انتخاب رشته دبیرستان» همه‌ی دانش‌آموزان یا یک روز از پله انتخاب رشته گذشته‌اند یا یک روز باید آن را طی کنند. این روزها بیشتر تمرکز خانواده‌ها و مشاوران بر سه رشته علوم تجربی، ریاضی و فیزیک و علوم انسانی است. در این شماره شما یک یادداشت و یک گزارش درباره این انتخاب‌ها در گراش می‌خوانید و سر آخر به سراغ یک نفر رفته‌ایم که همه‌ی این رشته‌ها را به هم بافته است!

قبلاً هم گفته‌ایم: «هفتسانه» یک محیط کوچک و صمیمی از دانش‌آموزان گراشی است که در کنار پر کردن اوقات فراغت سعی می‌کند نگاه تیزبینانه بچه‌ها را به جامعه تقویت کند. این اولین فصل از افسانه «هفتسانه» است.

امیدواریم با هفتسانه از تابستانتان لذت بیشتری ببرید!

جشن روزهداری روزهاولی‌ها

سارا ورزی

خبرنگار هفتسانه

چهارمین همایش تجلیل از روزه‌داران سال اولی، بیست و یکم تیرماه، هم‌زمان با ولادت امام حسن مجتبی (ع) در بیت‌الزهرا گراش برگزار شد.

این مراسم با هدف ترویج فرهنگ روزه‌داری در جامعه‌ی اسلامی و ایجاد خاطره‌ای به یاد ماندنی برای سال‌اولی‌های روزه‌دار برگزار شد.

قرائت قرآن کریم توسط یکی از فعالین قرآنی موسسه‌ی بیت‌الزهرا، اجرای سرود گروه هسته فرهنگی جوان، اجرای نمایش و همچنین سخنرانی خانم دهنوی پیرامون عفاف و حجاب، اهدای جوایز و لوح تقدیر بخش‌های مختلف این برنامه را تشکیل می‌دادند. در پایان بعد از اقامه نماز مغرب و عشاء، روزه‌اولی‌ها سر سفره افطار روزه‌شان را باز کردند.

مسئولین فرهنگی، مدیران و معلمان مدارس نیز در کنار دانش‌آموزانی که برای اولین بار روزه‌داری را تجربه می‌کردند، حضور داشتند.

این برنامه با همکاری مجتمع فرهنگی بیت‌الزهرا برگزار شد.

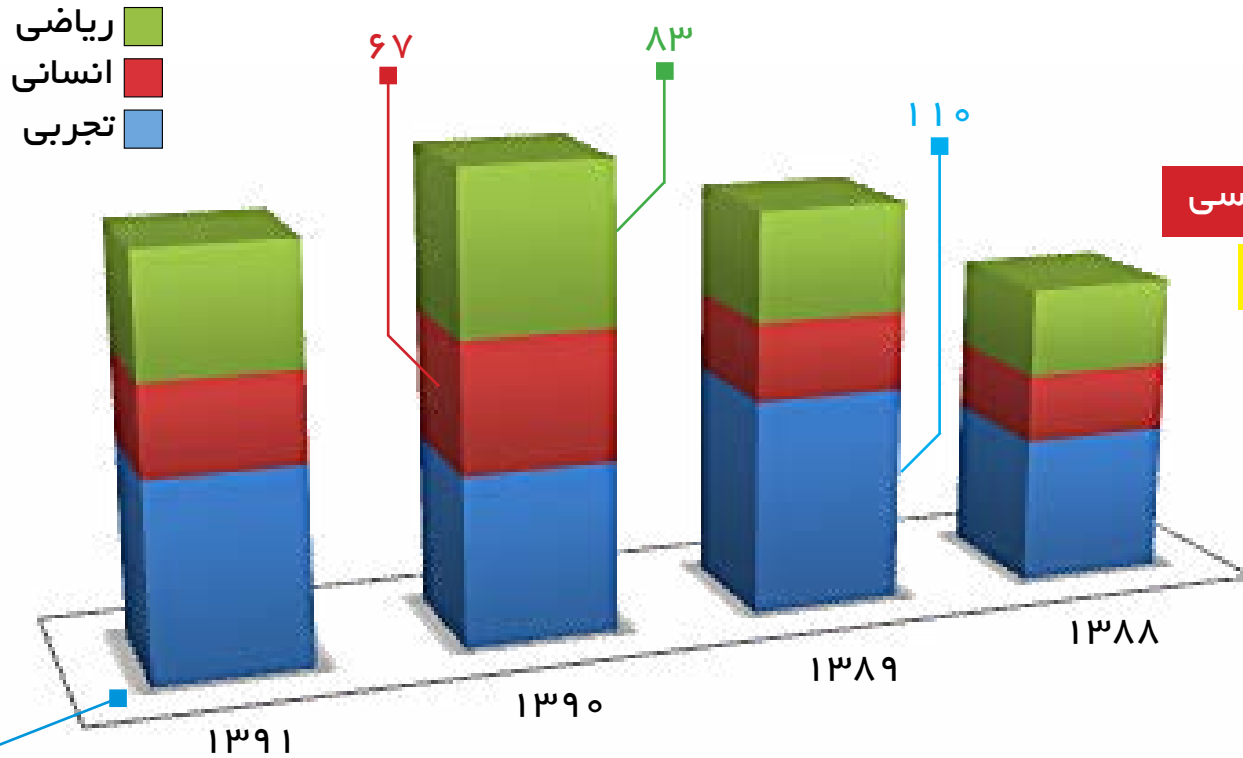
کی چه رشته‌ای میره؟

امیرحسین پورشمسی

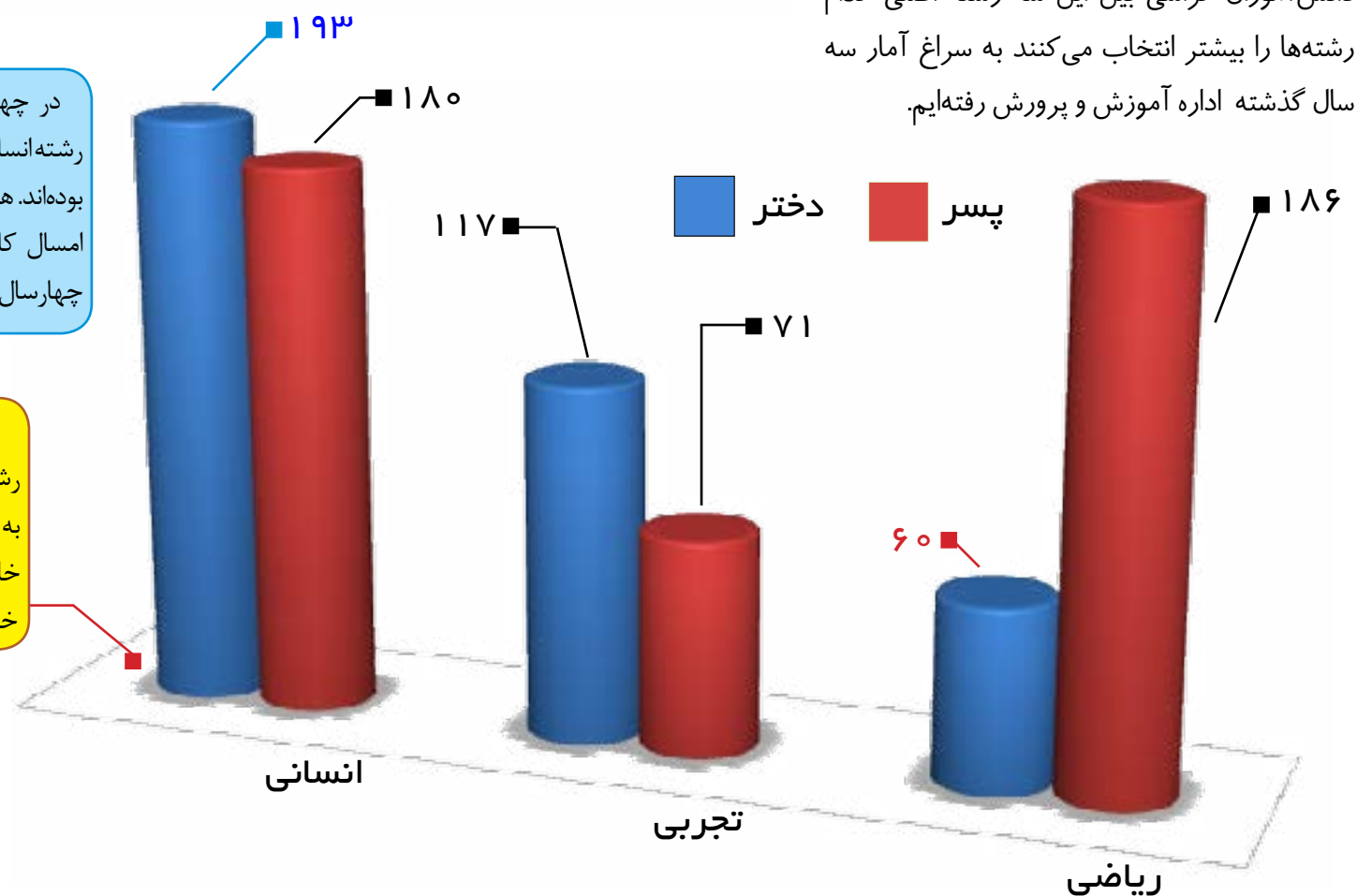
خبرنگار هفتسانه

بدون شک یکی از انتخاب‌های سرنوشت‌ساز هر دانش‌آموزی، انتخاب رشته تحصیلی در مقطع دبیرستان است. خیلی وقت‌ها خانواده‌ها و مشاورها باعث می‌شوند دانش‌آموزان در اول مهر یکی از سه رشته نظری مدارس ایران یعنی ریاضی، تجربی و انسانی را انتخاب کنند. برای بررسی دقیق‌تر این که دانش‌آموزان گراشی بین این سه رشته اصلی کدام رشته‌ها را بیشتر انتخاب می‌کنند به سراغ آمار سه سال گذشته اداره آموزش و پرورش رفته‌ایم.

در چهارسال گذشته رشته تجربی پرتعدادترین و رشته انسانی کم‌تعدادترین رشته‌های انتخابی دانش‌آموزان بوده‌اند. همان‌طور که در نمودار می‌بینید خلوت‌ترین کلاس امسال کلاس سوم انسانی با ۹ نفر و شلوغ‌ترین کلاس چهارسال گذشته، کلاس دوم ریاضی ۸۹ بوده است.

در سه سال گذشته، دخترهای گراشی بیشتر رشته تجربی را انتخاب کرده‌اند و پسرها بیشتر به کلاس انسانی رفته‌اند. کلاس ریاضی دخترها خلوت‌تر از بقیه کلاس‌ها و کلاس تجربی پسرها خلوت‌ترین کلاسشان است.

حکایت ما انسانی‌ها

امیر حسین نوبهار

دانش‌آموز سال چهارم علوم انسانی

رشته تحصیلی علوم انسانی برخلاف مشاهیر این رشته برای بسیاری از مردم چندان قابل احترام نیست. در شهر ما، گرایش، این نگاه باعث شده است دانش‌آموزان کمتر به این رشته علاقه نشان دهند. تا جایی که بعضی از دانش‌آموزان این رشته چندان دل خوشی از دیگر رشته‌ها که احساس می‌کنند یک سر و گردن از آن‌ها بالاترند، ندارند. اما در مقابل برای بعضی دیگر همین که این رشته یدک‌کش کلمه «انسان» است کافی است تا به این علوم پیچیده‌ی تنها مانده دل ببندند.

آن دسته از دانش‌آموزانی که از روی ناچاری به این رشته روی آورده‌اند، به علاوه آن عده قلیلی که از روی علاقه به این سمت آمده‌اند عموماً به این جملات معلمان دل خوش می‌کنند که: «امروزه در کشورهای اروپایی، علوم انسانی حرف اول را می‌زند.» یا «اکثر رهبران فرهنگی، سیاسی و اجتماعی جهان دانشمندان این رشته‌اند.» اما خود همان دبیران مشوق انسانی هم خوب می‌دانند که این حرف‌ها برای دانش‌آموز انسانی نان و آب نمی‌شود و الا چرا اکثر معلمان این رشته دو شغله‌اند؟ و یا چرا کمتر کسی از این علوم به اندازه‌ی یک پزشک یا یک معمار درآمد دارد؟ و این یکی از مشکلاتی است که دانش‌آموز علوم انسانی با آن دست و پنجه نرم می‌کند.

با وجود این، هر انسان آگاهی می‌داند که درآمد و مادیات تنها گوشه‌ای از زندگی بشر است. گوشه‌ای که بعضی وقت‌ها آن را زیادی بزرگ می‌بینیم و وقتی ما این زاویه دید را برای خودمان انتخاب می‌کنیم، دیگر جایی برای دیدن انسانیت و کرامت انسانی نداریم. آن دسته از علوم انسانی‌هایی که در این عصر پرسرعت توانسته‌اند این دید را برای خود از بین ببرند همان مشاهیری شده‌اند که برای اکثر انسان‌ها و حتی آن‌هایی که به ارزش علوم انسانی ندارند، قابل احترام‌اند. مثال‌ها زیادند. کافی است به رهبران سیاسی، اقتصادی و فرهنگی جهان فکر کنید. هرچند اغلب این افراد زندگی مادی خوبی نداشته‌اند اما بر زندگی دنیوی و اخروی بسیاری دیگر تاثیر گذاشته‌اند.

گذشته از تمام بحث‌هایی که بر سر ارزش علوم انسانی می‌شود این دسته از علوم هنوز نتوانسته‌اند جایگاه خود را در جامعه امروز ما بیابند؛ حتی با وجود حرکتی که در سال‌های اخیر برای بومی‌کردن و کاربردی‌کردن علوم انجام شده، هنوز راه هموار نیست.

”

آن دسته از علوم انسانی‌هایی که در این عصر پرسرعت توانسته‌اند این دید را برای خود از بین ببرند همان مشاهیری شده‌اند که برای اکثر انسان‌ها و حتی آن‌هایی که اعتقادی به ارزش علوم انسانی ندارند، قابل احترام‌اند.

گزارشی از زندگی شخصی خانم فاطمه سعادت

یک زن، از دانشگاه تا حوزه

ریحانه رهنورد

خبرنگار هفتسانه

اگر کمی به اطرافیانمان توجه کنیم افرادی را خواهیم یافت که در چندین رشته موفق هستند و یا توانایی همزمان چند مسئولیت را دارند. «فاطمه سعادت» یکی از این اشخاص است. کسی که چند رشته مختلف را خوانده و این روزها چندین مسئولیت را با هم برعهده دارد. سعادت متولد اول فروردین‌ماه ۱۳۵۵ در شهرستان قیر و کارزین است و نزدیک به ۱۵ سال است که به همراه همسر و فرزندش در گراش زندگی می‌کند. او اولین ورودی رشته‌ی تجربی شهرش است و در کنکور با رتبه ۱۰۶۰ وارد رشته پرستاری می‌شود. با این وجود سعادت اکنون در سال آخر حوزه تحصیل می‌کند و می‌گوید برای رشته‌ی طب سنتی در تلاش است. همچنین او مددکار اجتماعی و معلم نیز هست.

بخش جالب زندگی خانم سعادت اینجا است که از نظر جامعه‌ی ما پرستاری و طلبگی دو بحث دور از هم هستند که در یکی بیشتر دانشجویان آن از رشته‌ی علوم تجربی و دیگری از رشته علوم انسانی و یا معارف اسلامی وارد می‌شوند اما سعادت به هر دو رشته وارد شده و هر دو رشته را با معدل خوب و گذرانده است. البته او خود را طلبه نمی‌نامد، چون عقیده دارد که «طلبه یعنی کسی که بخواهد» به هر حال هر دو رشته جزو علایق او است. مطمئن‌آم این سوال ذهن شما را هم درگیر کرده است که با چند مسئولیت و شغل، چگونه این زن به خانه و خانواده‌اش می‌پردازد؟ وقتی این سوال را از او پرسیدم، پاسخ زیبایی گرفتم: «کیفیت ارتباط مهم‌تر از کمیت ارتباط است. من هنگامی که در خانه هستم سعی می‌کنم نیاز عاطفی که یک فرزند از مادر و یک شوهر از همسرش توقع دارد را برطرف کنم که الحمدلله همین‌گونه است.»

مهم‌ترین شاخص‌های تعیین رشته تحصیلی از نظر ایشان این‌ها هستند: رشته باید مفید باشد، به درد جامعه بخورد و توانایی و علاقه انجام آن را داشته باشیم.

وقتی از او می‌پرسم رمز این موفقیت‌ها چیست؟ می‌گوید: «اهل شعار نیستم و می‌دانم شما هم از شعار و پاسخ تکراری هیچ خوشتان نمی‌آید. اما باید بگویم که جواب مثل همیشه دو کلمه بیش نیست: برنامه‌ریزی و برنامه‌ریزی! اما با طعم تلاش و چاشنی ادامه‌دادن.»

سعادت درباره قلق برنامه‌ریزی زندگی‌اش می‌گوید سه نوع برنامه‌ریزی دارد. برنامه ریزی کوتاه مدت، برنامه‌ریزی میان مدت و برنامه‌ریزی بلندمدت. او معتقد است که برنامه‌ریزی باید قابل انعطاف باشد و برای همه چیز جا داشته باشد اما «درست و بجا»

از لا به لای حرف‌های این زن موفق به خوبی می‌شود تلاش و امید را فهمید. حرف‌هایش آن قدر زیبا است که وقتی در بیمارستان از او خداحافظی می‌کنم، حس سیری‌ناپذیری نسبت به صحبت کردن با او را دارم.

عکس تزئینی است

”

اهل شعار نیستم و می‌دانم شما هم از شعار و پاسخ تکراری هیچ خوشتان نمی‌آید. اما باید بگویم که جواب مثل همیشه دو کلمه بیش نیست: برنامه‌ریزی و برنامه‌ریزی! اما با طعم تلاش و چاشنی ادامه‌دادن

پروژه‌ای برای هم‌نوازی
صلح در جهان

دو-ر-می-فا-صلح Do-Re-Mi-Fair Play

در روزهایی که گذشت فوتبال و جام جهانی پای ثابت تمام حرف‌ها و خبرها بود. اما عده‌ای از هنرمندان کشورمان مستطیل سبز را از پنجره‌ی دیگری نگاه می‌کنند تا از این فرصت برای گسترش فریاد صلح‌طلبانه‌ی ایرانیان استفاده کنند. در همین راستا پروژه‌ای که را کلید زده‌اند.

«دو ر می فا صلح یا Do Re Mi FairPlay» نامی است که این هنرمندان برای پروژه‌ی هنری خود انتخاب کرده‌اند.

این پروژه از ابتدای جام جهانی شروع شد و یکی از اهداف آن، گسترش فرهنگ ایران و شناساندن ایران به جهانیان به روایت موسیقی است.

اولین تک آهنگ گروه نیز با عنوان «جنگ یا جام جهانی» منتشر شد که بازخوردهای مثبت بسیاری را در پی داشت.

می‌توانید آخرین اخبار و کارهای این گروه هنری را در وبسایت www.doremifairplay.com یا حساب رسمی اینستاگرامشان [@Doremifairplay](https://www.instagram.com/Doremifairplay) دنبال کنید.

تابستان را با

به خاطر بسپارید

